

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az E. M. J. V. Ö. felperesnek a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár alperes ellen egészségbiztosítási ellátás megtérítése iránti ügyben hozott fizetési meghagyás bírósági felülvizsgálata iránt indult perben az Egri Munkaügyi Bíróság 6.K.463/2006/5. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem elbírálása folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság az Egri Munkaügyi Bíróság 6.K.463/2006/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Legfelsőbb Bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 5.000 Ft felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

**I n d o k o l á s**

2004. december 13-án E. M. a munkahelyére igyekezett, amikor közterületen bokaszalag-szakadást szenvedett.

Az alperes fizetési meghagyásában a felperest E. M. balesetével összefüggésben 273.158 Ft és kamatai, összesen 299.246 Ft egészségbiztosítási ellátás megtérítésére kötelezte, hivatkozással arra, hogy a baleset közvetlen oka a járda hibás állapota volt.

A felperes keresetében az alperes fizetési meghagyásának hatályon kívül helyezését kérte.

Az Egri Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint az iratok között rendelkezésre álló üzemi baleseti jegyzőkönyv, fényképfelvételek, a felperesi főmérnöki iroda írásbeli nyilatkozata, valamint E. M. sérült tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a baleset helyszínén, a járdafelületen útegyszerűség volt, amely balesetveszélyt okozott, így a felperes megtérítési kötelezettségét megalapozza.

Ezzel szemben a felperes nem bizonyította, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható.

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény /a továbbiakban: Kt./ 34. § /4/ bekezdésében foglalt kötelezettségét a felperes nem teljesítette.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte.

Előadta, hogy a felperesi szakértő 2006. március 14-i helyszíni szemléje szerint a baleset helyszínén található zúzottköves visszatöltés balesetveszélyt nem jelentett. Ezzel szemben a bíróság által értékelt fényképfelvételek jóval később készültek, és 15x15 cm-es, hirtelen mélyülő kátyú létét nem bizonyítják; nem igazolják tehát a sérült tanúvallomásaiban foglaltakat.

A felperes sérelmezte, hogy a fenti ellentmondást a bíróság szakértő meghallgatásával nem tisztázta.

Álláspontja szerint szakértelmet igénylő kérdés, hogy egy útegyenetlenség megalapozza-e a felperes felelősségét.

A baleset helyszínét a helyi közutak kezelésének szakmai szabályairól szóló 5/2004. /I. 28./ GKM rendelet /a továbbiakban: GKM r./ szerinti szakértelemmel rendelkező felperesi alkalmazott megvizsgálta, ezt a tényt azonban a bíróság figyelmen kívül hagyta; ily módon a döntéséhez szükséges tényállást a kellő mértékben nem tárta fel.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, hivatkozással arra, hogy a munkaügyi bíróság a Pp. 6. § /1/ bekezdésének és 206. § /1/ bekezdésének megfelelően járt el, amikor a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte.

Hivatkozott továbbá arra, hogy felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésre nincs lehetőség.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kt. 34. § /1/ bekezdése szerint a közút kezelője köteles gondoskodni arról, hogy a közút a biztonságos közlekedésre alkalmas, közvetlen környezete esztétikus és kulturált legyen.

A Kt. 34. § /4/ bekezdése kimondja, hogy a közút megrongálódását a közút kezelője köteles haladéktalanul kijavítani, és a közút forgalmának biztonságát veszélyeztető helyzetet elhárítani.

A GKM r. mellékletének 3.1 pontja szerint a közút kezelőjének a helyi közutakat közlekedésre alkalmas állapotban kell tartania.

A forgalombiztonságra veszélyes megrongálódást köteles haladéktalanul kijavítani, vagy a közút forgalmának biztonságát veszélyeztető helyzetet elhárítani (a GKM r. melléklete a/ függelékének fogalom-meghatározása szerint útnak minősül a gyalogosok és a járművek közlekedésére szolgáló közterület, illetve magánterület).

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény /a továbbiakban: Ebtv./ 68. §-a szerint, aki az egészségbiztosítási ellátásra jogosult betegségéért, keresőképtelenségéért /munkaképesség-csökkenéséért vagy haláláért/ felelős - a foglalkoztató munkavédelmi szabályszegése miatt bekövetkezett üzemi baleset kivételével - köteles az emiatt nyújtott egészségbiztosítási ellátást megtéríteni. A megtérítési kötelezettség olyan mértékben áll fenn, amilyen mértékben a felelősség megállapítható.

A felelősség megállapítására a Ptk-nak a szerződésen kívül okozott károkért fennálló felelősségre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A Legfelsőbb Bíróság megállapítja, hogy a periratokhoz csatolt fényképekből a baleset bekövetkezésének helyszíne megállapítható. A sérült az üzemi baleseti jegyzőkönyvben tett nyilatkozatában, illetve azzal egybehangzó későbbi nyilatkozataiban is úgy nyilatkozott, hogy kátyúba lépett, és ezért bicsaklott ki a bokája.

Az Egri Munkaügyi Bíróság - eljárása során - a sérültet személyesen meghallgatta.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, azok mérlegelésével állapította meg, hogy a baleset bekövetkezésének oka a felperes kezelésében lévő út hibája, a felperes karbantartási, kijavítási kötelezettségének vétkes elmulasztása volt.

A felperes felülvizsgálati kérelmében egy - a felperesi szakértő által 2006. március 14-én tartott - helyszíni szemle megállapításaira alapozva vitatta a munkaügyi bíróság által megállapított tényállást, sérelmezve, hogy az abban rejlő tényt, ellenmondást a bíróság nem oldotta fel; másrészt arra hivatkozott, hogy az úthiba megítélése szakkérdés, amelynek megítélésére a bíróság sem alkalmas.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a munkaügyi bíróság a tényállást a felek előadásának, és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapította meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte, és meggyőződése szerint bírálta el (Pp. 206. § /1/ bekezdése).

A következetes bírói gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésnek, további bizonyítás felvételének nincs helye (BH 2002. 29.).

Jogsabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg (BH 1999. 44.).

A hivatkozott bírói gyakorlatra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a logika szabályaival ellentétes, kirívó mérlegelési hiba a munkaügyi bíróság ítéletében nem állapítható meg, ezzel szemben a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróság megfelelően értékelte (ítélet indokolásának 3. oldalának 5., illetve 7. bekezdése).

A Pp. 177. § /1/ bekezdése szerint, ha a perben jelentős tény, vagy egyéb körülmény megállapításához, vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

A Legfelsőbb Bíróság eseti döntésében kifejtette, hogy a polgári eljárás nem ismeri a kötött bizonyítási rendszert, nem tesz különbséget, és nem állít fel rangsort a bizonyítási eszközök között (EBH 2006. 1419.).

A Legfelsőbb Bíróság szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy az úthiba megállapítása, illetve az a következtetés, hogy a sérült balesetének közvetlen oka az út hibája volt, nem olyan szakkérdés, amelyet a Pp. 177. § /1/ bekezdése értelmében csak különleges szakértelemmel rendelkező szakértő bírálhat el; ezért a munkaügyi bíróság nem sértett jogszabályt akkor, amikor a tényállást szakértő igénybevétele nélkül állapította meg.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2007. október 24.

**Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő